

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115227557
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8115227557.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, sudkyne spravodajkyne v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, proti žalovanému: R. X., V. XX.X.XXXX, P. X. X/X, XXX XX Y. V. L., (ako podnikateľský subjekt s miestom podnikania X. X, XXX XX Y. V. L., S.: XXX XXX XX, ktorý má pozastavenú činnosť), právne zastúpenému JUDr. Jozefom Tomkom, advokátom so sídlom Floriánova 2, 080 01 Prešov, IČO: 37870505, o zaplatenie 33.283,27 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 22Cb/113/2015-265 zo dňa 20.4.2022, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Súd žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) prvým rozsudkom, č. k. 22Cb/113/2015-189 zo dňa 21.10.2019 zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 33.283,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 10.11.2015 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Odvolací súd uznesením sp. zn. 6Cob/12/2020-227 zo dňa 1.12.2020 rozsudok okresného súdu prvej inštancie zo dňa 21.10.2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie opätovne vec prejednať v potrebnom rozsahu, vykonať dokazovanie k skutkovým zisteniam potrebným pre formuláciu právneho posúdenia veci o nepremičaní uplatneného nároku s tým, že dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu, najmä pokiaľ sa týka výplaty žalovanej sumy 33.283,27 eur poškodenej a to nielen, že k nej došlo, ale aj ustálenia dátumu jej pripísania na účet poškodenej, ktorá má rozhodný význam pre začiatok plynutia premičacej doby. Rovnako mal súd prvej inštancie za súčinnosti žalobcu vyhodnotiť, či príslušný právny vzťah strán sporu sa bude riadiť Obchodným zákonníkom alebo Občianskym zákonníkom, najmä pokiaľ sa týka všeobecnej štvorročnej premičacej doby. Zároveň odvolací súd uložil súdu prvej inštancie náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP svoje rozhodnutie odôvodniť a rozhodnúť a o trovách konania.

3. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom č. k. 22Cb/113/2015 - 265 zo dňa 20.4.2022 rozhodol nasledovne:

I. „Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 33.283,27 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 33.283,27 € od 10.11.2015 do zaplattenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom ukladá povinnosť žalovanému zaplatiť trovy konania žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

4. Súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného skutkového stavu

4.1 Sporové strany uzatvorili dňa 09.11.2007 zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj len „poistná zmluva“) so začiatkom poistenia dňa 09.11.2007 a na neurčito. V zmluve bolo dohodnuté ročné poistné v sume 124,11 eur (3.739,00 Sk). Jedno poistné obdobie trvalo od 09.11. do 08.11. nasledujúceho roka. V poistnej zmluve bolo uvedené, že pre toto poistenie platia príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, všeobecné podmienky a zmluvné dojednania, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy.

4.2 Z Výpisu inkasného účtu poistnej zmluvy za obdobie od 09.11.2007 do 05.11.2015 vyplynulo, že žalovaný uhradil za prvé poistné obdobie od 09.11.2007 do 08.11.2008 poistné naraz vo výške 124,11 eur, a to dňa 12.11.2007. Nasledujúce poistné obdobia hradil žalovaný poistné v štvrťročných splátkach v sume 31,03 eur.

4.3 Dňa 31.10.2010 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej došlo k zraneniam R. J., V.. XX.XX.XXXX.

4.4 V čase vzniku škody dňa 31.10.2010 bol žalovaný v omeškani s platením poistného, keď tento poistné za obdobie 09.11.2009 - 08.11.2010 (platené v splátkach štvrťročne za obdobia 09.11.2009 - 08.02.2010, 09.02.2010 - 08.05.2010, 09.05.2010 - 08.08.2010 a 09.08.2010 - 08.11.2010 uhradil až v deň vzniku škody, t. j. dňa 31.10.2010.

4.5 Z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/106/2012 vyplýva, že poškodená sa proti žalobcovi domáhala náhrady škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 189.112,50 eur s príslušenstvom. V zmysle znaleckého posudku vznikli poškodenia na zdraví poškodenej v príčinnej súvislosti s predmetnou nehodou, pričom sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenej bolo vyhodnotené na celkom 6 140,5 bodmi a neskôr na 7 057,5 bodmi. Uznesením sp. zn. 15C/106/2012-159 zo dňa 05.02.2015 Okresný súd Košice I schválil zmier, v zmysle ktorého bol žalobca povinný zaplatiť poškodenej sumu 33.283,27 eur titulom 30 % navýšenia celkového sťaženia spoločenského uplatnenia.

4.6 Žalobca poskytol dňa 14.08.2012 poškodenej preddavok vo výške 20.000,00 eur (čl. 245) pre prebiehajúce šetrenie nárokov poškodenej. Dňa 14.12.2012 žalobca ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe čoho poskytol dňa 17.12.2012 poškodenej plnenie vo výške 76.529,00 eur (čl. 244) a dňa 05.11.2014 plnenie vo výške 14.415,24 eur.

4.7 Výzvami doručenými dňa 02.02.2015 a 07.03.2015 žalobca vyzval žalovaného na zaplattenie náhrady poistného plnenia alebo jeho časti vo výške 33.283,27 eur do 15 dní odo dňa doručenia výziev.

5. Po citácii právnych noriem § 788 ods. 1, § 796 ods. 1 a 2, Občianskeho zákonníka, § § 4 ods. 1 a 4, § 12 ods. 1 písm. f), § 12 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), § 151 ods. 1 a 2 a § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“) súd prvej inštancie predmet sporu ustálil ako regresný nárok žalobcu ako poisťovateľa na náhradu časti poistného, ktoré vyplatil za žalovaného z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, keďže v čase, keď nastala poistná udalosť, bol tento v omeškani s platením poistného. Ďalej súd prvej inštancie ustálil nesporné skutočnosti medzi stranami sporu a to uzavretie poistnej zmluvy, vznik poistnej udalosti. Tiež ustálil sporné skutočnosti a to, či došlo k omeškaniu žalovaného s platením poistného, premlčanie uplatneného nároku, výška poistného plnenia poskytnutého poškodenej a aj výška nároku uplatnená žalobcom.

6. Súd prvej inštancie posudzoval právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko poisťná zmluva je výslovne upravená iba v Občianskom zákonníku a ako aj vzhľadom na skutočnosť, že v poisťnej zmluve bolo uvedené, že pre toto poistenie platia príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

7. K omeškaniu žalovaného s platením poisťného súd prvej inštancie ustálil, že žalovaný bol povinný zaplatiť poisťné za obdobie od 09.11.2009 - 08.11.2010 ku dňu 09.11.2009, inak sa dostal do omeškania. Keďže žalovaný platil poisťné v splátkach, v danom prípade došlo k omeškaniu všetkých splátok poisťného za poisťné obdobie od 09.11.2009 - 08.11.2010, vrátane poslednej splátky, ktorá bola splatná dňa 09.08.2010. Pre vysvetlenie súd prvej inštancie poukázal, že dojednanie platenia poisťného v splátkach zároveň neznamená odklad platenia poisťného do termínu splatnosti poslednej splátky, alebo to, že až splatnosťou poslednej splátky vznikne poisťníkovi povinnosť uhradiť splatné splátky poisťného, ktoré závery by boli v rozpore so zmyslom úhrady dlhu v splátkach, pričom ust. § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení ako osobitná úprava o nároku poisťovateľa na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti voči poisťníkovi, nevyžaduje omeškanie poisťníka so zaplatením poisťného za celé poisťné obdobie, ale postihuje omeškanie s platením poisťného aj v prípade, ak bolo dohodnuté platenie poisťného v splátkach. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v čase vzniku škody dňa 31.10.2010 bol žalovaný v omeškaní s platením poisťného, keď tento poisťné za obdobie 09.11.2009 - 08.11.2010 (platené v splátkach štvrťročne za obdobia 09.11.2009 - 08.02.2010, 09.02.2010 - 08.05.2010, 09.05.2010 - 08.08.2010 a 09.08.2010 - 08.11.2010) uhradil až v deň vzniku škody, t. j. dňa 31.10.2010, a to po splatnosti ročného poisťného ako aj po splatnosti poslednej splátky ročného poisťného. Podľa súdu prvej inštancie práve omeškanie žalovaného s platením poisťného založilo nárok žalobcu v zmysle § 12 ods.1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktoré postihové právo vzniká poisťovní, t. j. žalobcovi v momente výplaty poisťného plnenia poškodenému.

8. K vznesenej námietke premlčania súd prvej inštancie porovnávajúc inštitút postihového práva poisťovateľa a náhrady škody konštatujúc, že právo poisťovateľa voči poistenému má charakter osobitného, originálneho nároku, uviedol, že priamo v ust. § 12 ods. 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení je výslovne uvedené, že právo poisťovateľa na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poisťného plnenia. V posudzovanom prípade trojročná premlčacia doba preto začala plynúť postupne, a to od výplaty jednotlivých častí plnení, a to dňa 15.08.2012, teda v deň nasledujúci po dni, kedy poisťovateľ začal plniť poškodenú a uhradil sumu 20.000,00 eur, pričom k premlčaniu práva na regresný nárok z titulu poisťného plnenia poškodenej mohlo dôjsť pri sume 20.000,00 eur najskôr dňa 14.08.2015, pri sume 76.529,00 eur dňa 17.12.2015 a pri sume 14.415,24 eur dňa 05.11.2017. Žalobca uhradil spolu sumu 110.944,24 eur, z ktorej žiada 30 %, t. j. 33.283,27 eur a keďže posledná platba zo sumy uplatnenej v tomto konaní bola dňa 05.11.2014, pri ktorej premlčacia doba uplynula dňa 05.11.2017 a žalobca uplatnil nárok proti poistenému podaním žaloby dňa 10.11.2015, súd prvej inštancie dospel k záveru, že svoj nárok uplatnil včas, pred uplynutím premlčacej doby.

9. K námietke žalovaného k výške poisťného plnenia vyplateného poškodenej súd prvej inštancie uviedol, že výška vyplateného poisťného plnenia poškodenej spolu v sume 110.944,24 eur, z ktorej si žalobca v tomto konaní uplatnil 30 %, bola preukázaná zo žalobcom predložených posudkov odôvodňujúcimi nárokmi poškodenej, ktoré boli súčasťou jeho šetrenia poisťnej udalosti, ktoré žalovaný v predmetnom konaní nijako nespochybnil a ani sa k nim nevyjadril, preto uvedené námietky súd prvej inštancie nepovažoval za účinné popretie skutkových tvrdení. V súvislosti s námietkou žalovaného, že nebol pribratý do konania vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/106/2012, v ktorom sa riešila výška nároku poškodenej na poisťné plnenie, súd prvej inštancie poukázal, že predmetom schváleného zmiernu v tomto konaní bolo 30% navýšenia celkového nároku t. j. navýšenie už žalobcom vyplatené sumy 110.944,24 eur, v dôsledku čoho tak žalobca vyplatil poškodenej spolu sumu 144.227,51 eur, avšak predmetom tohto konania nebola suma tohto navýšenia a preto ani súd nevykonal dokazovanie v súvislosti s výplatou tejto sumy, ktorá bola predmetom schváleného zmiernu.

10. K výške uplatneného nároku súd prvej inštancie napokon uviedol, že regresný nárok poisťovne v zmysle § 12 ods. 1 ods. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení je osobitným nárokom poisťovne proti poistenému (odlišný od náhrady škody), pri ktorom súd prvej inštancie nie je oprávnený v súdnom konaní znížiť ani inak moderovať výšku požadovanej regresnej náhrady poisťného plnenia alebo jeho časti, nakoľko v takomto prípade mu to zákon o povinnom zmluvnom poistení ani iný právny predpis

neumožňuje, keďže oprávneným na určenie výšky regresnej náhrady je jedine poisťovateľ a súd je limitovaný jediným kritériom obsiahnutým v § 12 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení, a teda tým, že výška náhrady poistného plnenia resp. jeho časti nesmie presiahnuť úhrn poistných plnení, ktoré poisťovateľ vyplatil z dôvodu poistnej udalosti. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/84/2018 zo dňa 11.12.2019 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 64/2020.

11. Úroky z omeškania súd prvej inštancie v súlade s ust. § 517 ods. 1 prvá veta, a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi z nezaplátenej sumy vo výške 5,05 % ročne od 10.11.2015.

12. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255, § 256, § 262 ods. 2 a § 396 CSP, ktorý nárok priznal úspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %, nakoľko tento bol v celom rozsahu vo veci úspešný.

13. V zákonom stanovenej lehote podal proti tomuto rozsudku odvolanie žalovaný v súlade s ust. § 365 ods. 1, písm. h) a f) CSP. Opäť poukázal, že žalobca ho neprizval do konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/106/2012, na ktorom sa rozhodovalo o jeho povinnosti zaplatiť náhradu škody poškodenej, pričom žalobca uzavrel s poškodenou zmluvu a aj z vedenia sporu je zrejmé, že sa nebránil, ani ďalej nepokračoval vo vedení sporu. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, uviedol, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia k pochybnostiam, či malo byť poškodenej vyplatené odškodnenie v určenej výške, k čomu žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že nebolo v jeho možnostiach takéto dokazovanie vykonať, lebo bez súhlasu poškodenej je taký dôkaz nevykonateľný a ani ho nenavrhol, lebo súd prvej inštancie považoval od začiatku konanie, na ktorom došlo k učeniu výšky náhrady za právoplatné skončené. Žalovaný nesúhlasil s úrokom z omeškania, ku ktorému ho zaviazal súd prvej inštancie, lebo tento súd prvej inštancie dostatočne nezdôvodnil a neodôvodnil ani začiatok plynutia premĺčania. Rovnako súd prvej inštancie nezohľadnil, či som sa vzhľadom na okolnosti prípadu dostal do omeškania. Žalovaný nepoprel, že žalobcom bol vyzvaný na úhradu sumy náhrady za regres, avšak bez riadneho zdôvodnenia, preto sa nemohol dostať do omeškania iba na základe výzvy na plnenie, bez toho, aby žalobca od začiatku svoj nárok riadne odôvodnil. Ďalej je pre žalovaného až zarážajúce, že v konaní na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/106/2012 žalobca neponúkol žiadny dôkaz, aby čo i len spochybnil požadovaný nárok poškodenej, tej poškodenej, ktorá po dopravnej nehode ani nežiadala lekárske ošetrenie. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby v zmysle ustanovenia § 389 písm. b) CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne, a súčasne zaviazže žalobcu k náhrade trov prvostupňového konania ako aj konania na odvolacom súde.

14. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozsudku (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

16. Žalovaný vymedzil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, podľa ktorých odvolanie možno odôvodniť len tým, že (f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo (h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

17. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd môže dospieť nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Nielen súdnou praxou, ale aj teóriou práva je ustálené, že dokazovanie v súdnom spore prebieha vo viacerých fázach - od navrhnutia dôkazu, cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým

navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených a navrhnutých dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán sporu na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Čo sa týka hodnotenia dôkazov, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v § 191 ods. 1, v zmysle ktorej dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

18. Právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, keď súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo keď síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo keď zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je správne a presvedčivé a súd prvej inštancie sa v postačujúcom rozsahu vysporiadal s argumentáciou žalovaného. Pre odvolací súd je preto nesporné, že žalobca a žalovaný uzavreli poisťnú zmluvu s predmetom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a taktiež, že poisteným vozidlom došlo k poisťnej udalosti, teda k vzniku škody na zdraví osobe cestujúcej v inom motorovom vozidle. Tiež odvolací súd za nesporné považuje aj tú skutočnosť, že žalovaný v čase, kedy došlo k dopravnej nehode, bol v omeškaní platením poisťného v prospech žalobcu.

20. Žalovaný v odvolaní namieta, že nebol prizvaný do konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/106/2012, v ktorom sa podľa žalovaného neadekvátne voči nároku poškodenej bránil. K tejto námietke žalovaného odvolací súd poukazuje na správne zistenia súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že suma, ktorá bola predmetom zmieru schváleného v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/106/2012, predstavovala nárok poškodenej na navýšenie už vyplatenej sumy sťaženia spoločenského uplatnenia, avšak z tohto priznaného navýšenia žalobca nežiadal svoje právo na regresné plnenie.

21. Odvolací súd tiež poukazuje, že z listín predložených žalobcom vyplýva, tak ako to konštatuje súd prvej inštancie, že dňa 14.08.2012 žalobca poskytol žalovanej preddavok vo výške 20.000,00 eur (čl. 245) pre prebiehajúce šetrenie nárokov poškodenej a dňa 14.12.2012 žalobca ukončil šetrenie poisťnej udalosti, na základe čoho poskytol dňa 17.12.2012 poškodenej plnenie vo výške 76.529,00 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia (celkový počet uznaných bodov 6140,50 bodov krát hodnota bodu 15,72 eur = 96.528,66 eur, od čoho žalobca odčítal 20.000,- eur poskytnutý preddavok = 76,529,00 eur - č. l. 25 a 26). Dňa 5.11.2014 žalobca uhradil žalovanej ešte sumu 14.415,24 eur ako doplatok k nároku na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Tak ako uviedol súd prvej inštancie suma 110.944,24 eur zaplatená poškodenej žalobcom bola preukázaná zo žalobcom predložených znaleckých posudkov odôvodňujúcich nároky poškodenej. Odvolací súd v tomto smere poukazuje, že v prípade spôsobenej škody na zdraví rozhodujúcim pre určenie jej výšky sú vyhotovené lekárske posudky ošetrovujúcich lekárov prípadne odborné závery súdnych znalcov z príslušného lekárskeho odvetvia o rozsahu poškodenia zdravia a jeho následkov v podobe sťaženia spoločenského uplatnenia. Preto je odvolací súd toho názoru, že účasť žalovaného v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I. pod sp. zn. 15C/106/2012 by nemohla ovplyvniť výsledky znaleckých dokazovaní, keďže tieto znalecké posudky vychádzajú nielen zo zdravotnej dokumentácie poškodenej, ale aj z vykonaného osobného vyšetrenia poškodenej tým ktorým súdnym znalcom. Akékoľvek ďalšie dokazovanie, ktoré žalovaný však ani nenavrhol, ohľadom rozsahu nároku poškodenej na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia v tomto súdnom konaní, v ktorom si žalobca uplatňuje nárok podľa ust. § 12 ods. 1. písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení, považuje odvolací súd za nehospodárne a najmä v rozpore s inštitútom postihového práva poisťovateľa voči poisťníkovi podľa právnych noriem upravených v zákone o povinnom zmluvnom poistení č. zákona č. 381/2001 Z. z..

22. Podľa § 12 ods. 1 písm. f/ zákona o povinnom zmluvnom poistení poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak v čase, keď nastala poistná udalosť, bol v omeškaní s platením poistného.

23. Výklad predmetného zákonného ustanovenia je všeobecnými súdmi ustálený a podľa súdnej praxe v prípade vzniku nároku poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti proti poisťníkovi, ktorú za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 12 ods. 1. písm. a) - h) zákona o PZP, súd v uvedenom prípade skúma len naplnenie podmienok vzniku a danosti takého nároku a nie výšku uplatneného nároku. Regresný nárok poisťovne v zmysle tohto ustanovenia je osobitným nárokom poisťovne proti poistenému, ktorý vyplýva z poistného pomeru a vzhľadom na osobitnú povahu tohto nároku súd nie je oprávnený v konaní o náhradu poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 a 2 cit. zákona znížiť výšku požadovanej regresnej náhrady poistného plnenia alebo jeho časti, aplikujúc zásadu primeranosti, či iné kritériá, ktoré právna norma neobsahuje, keďže takéto oprávnenie súdu nevyplýva ani zo zákona o PZP, či iného právneho predpisu. Jediným oprávneným na určenie výšky náhrady poistného plnenia, resp. jeho časti, je poisťovateľ ako nositeľ tohto subjektívneho práva vyplývajúceho z poistného pomeru a zo zákona o PZP. Výška požadovanej náhrady poistného plnenia alebo jeho časti, na ktorú vznikne poisťovateľovi nárok, je limitovaná úhrnom poistných plnení, ktoré poisťovateľ vyplatil z dôvodu poistnej udalosti (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Cob/13/2018 zo dňa 19.4.2018 preskúmaný aj v dovolacom konaní pred Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 4Obdo/84/2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/265/2010 zo dňa 11.05.2011).

24. Odvolací súd preto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým priznal výšku regresného plnenia 33.283,27 eur za správne. O výške regresného nároku, ktorú voči poistenému uplatní, je kompetentný rozhodnúť len poisťovateľ a v danom prípade si uplatnil 30,00 % z vyplateného poistného plnenia 110.944,24 eur, ktorá bola preukázateľne poškodenej vyplatená po častiach dňa 14.08.2012 suma 20.000,00 eur, dňa 17.12.2012 suma 76.529,00 eur a dňa 5.11.2014 suma 14.415,24 eur. Správne súd prvej inštancie ustálil dĺžku premlčacej doby 3 rokov podľa ust. § 12 ods. 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktorá plynie odo dňa vyplatenia poistného plnenia, a tiež správne súd prvej inštancie ustálil aj začiatok plynutia tejto doby, pričom pri uplatnení regresného plnenia z vyplatenej sumy 20.000,- eur premlčacia doba uplynula 14.8.2015, z vyplatenej sumy 76.529,00 eur by táto uplynula 17.12.2015 a z vyplatenej sumy 14.415,24 eur by uplynula 5.11.2017. Žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 10.11.2015. Je teda zrejmé, že nárok žalobcu na náhradu poistného plnenia čo do výšky 90.944,24 eur, ktorú za neho vyplatil z dôvodu podľa ust. § 12 ods. 1 písm. f/ zákona o povinnom zmluvnom poistení, nie je premlčaný.

25. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal priznanie aj nároku na úrok z omeškania žalobcovi, pričom odôvodnenie súdu prvej inštancie považoval za nedostatočné, pričom poukázal, že hoci bol vyzvaný žalobcom na regresné plnenie, tieto výzvy neboli žalobcom riadne zdôvodnené. Súd prvej inštancie po citácii s ust. § 517 ods. 1 prvá veta a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznanie úrokov z omeškania odôvodnil výškou základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania žalovaného a konštatovaním, že žalovaný nesplnil svoj záväzok riadne a včas.

26. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Odvolací súd preskúmal priznanie nároku na úrok z omeškania a zistil, že námietka žalovaného nie je dôvodná. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou regresu, pričom bližšie svoje konštatovanie nezdôvodňoval, keďže žalovaný doposiaľ žiadne námietky voči úrokom z omeškania, či už voči výške alebo určeniu dňa, od kedy je tento povinný zaplatiť, nepredniesol.

28. Odvolací súd však poukazuje, že zákon o povinnom zmluvnom poistení neupravuje procesný postup poisťovateľa voči poisťníkovi pri uplatnení jeho nároku na náhradu poistného plnenia podľa ust. § 12 zákona o poistnom plnení a tiež tento zákon neupravuje, kedy nastáva splatnosť tohto nároku poisťovateľa. Preto pri aplikácii všeobecného predpisu Občianskeho zákonníka, na ktorý zákon o povinnom zmluvnom poistení odkazuje, je potrebné pre určenie momentu, kedy sa žalovaný mohol dostať do omeškania, zobrať do úvahy, kedy žalobca prvýkrát žalovaného o zaplatenie uplatnenej náhrady požiadal. Súd prvej inštancie v skutkovom stave skonštatoval, že žalobca doručil žalovanému výzvy zo dňa 26.1.2015 a 23.3.2015, ktorými bol vyzvaný na zaplatenie náhrady poistného plnenia vo výške 33.283,27 eur do 15 dní odo dňa doručenia výziev. Žalovaný na výzvy nereagoval a preto sa dostal do omeškania uplynutím 15 - dňovej lehoty stanovenej žalobcom v prvej výzve. Ak žalovaný namietal, že výzvy nepovažoval za riadne zdôvodnené, súd nemal preukázanú inú korešpondenciu žalovaného voči žalobcovi, ktorou by na tieto výzvy žalobcu reagoval a ktorou by sa domáhal zdôvodnenia, či iného preukázania uplatneného nároku. Keďže žalobca si nárok na úrok z omeškania voči žalovanému uplatnil až odo dňa podania žaloby na súd, súd prvej inštancie správne rozhodol priznaním žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania z priznanej istiny, ktorého výška je určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z..

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje záverom, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé prívodiť zmenu, či zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, preto rozsudok súdu prvej inštancie postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

K trovám odvolacieho konania

30. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

31. Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania právo

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení, podľa ktorých žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 422 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP)) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.